

UUTISET

Viljat saatiin puitua lokakuun viimeisenä ja marraskuun ensimmäisenä päivänä, kun naapuri tuli avuksi. **MAANVILJELIJÄ PASI MARKULA, LOIMAA**

VUOSI 2012

MT kysyi kuulumisia tänä vuonna lehdessä esillä olleilta

Hollannista Ahvenanmaalle

Kati Juntunen ja **Bas Beck** kertoivat tammikuun 20. päivän Maaseudun Tulevaisuudessa haavestaan muuttaa Hollannista Suomeen ja hankkia tältä maitotila. Juntunen vastaa puheli- meen: ”Hyvää kuuluu! Me asutaan nyt täällä Ahvenan- maalla!” Pariskunta oli suunnitellut elämänmuutosta jo pari vuotta, mutta lehtijuttu pani asioihin vauhtia. Juntunen ja Beck saivat puolen tusinaa yhteydenottoa

myytävänä olevista tiloista tai osakkuuksista. Kaikkien kanssa käytiin ensin sähköpostivaihtoa. Pää- siäisenä vuokrattiin auto ja kierrettiin tiloilla Keski- ja Itä- Suomea myöten. Vaihtoehtoisista valikoitui kaksi parhaalta tuntuva. ”Lopulta päätimme, että muutto Suomeen ja pankkilai- nan ottaminen samaan aikaan olisi liian iso askel kerralla to- teutettavaksi.” Beck tarttui Östergårds Mjölkl-tilan omistavien **Tarja**

ja **Ole Blomqvistin** tarjouk- seen ja sai työpaikan 240 lyp- sävän tilalla. Hän on työsken- nellyt tilalla marraskuun alusta lähtien ja viihtyy hyvin. Juntunen on hoitanut muut- toon liittyviä käytännön asioi- ta. Lähiaikoina hän on menos- sa kielikurssille. ”Täällä selviää kyllä suomen kielellä, mutta työllistyminen vaatii ruotsin taitoa.” Periaat- teessa Juntunen osaa sitä, mut- ta sanat tahtovat aina kääntyä hollanniksi. Siksi opiskelu on tarpeen.

Haavetta omasta maatilasta ei ole haudattu. Se voisi löytyä Ahvenanmaalta, Manner-Suo- mesta tai ehkä Ruotsistakin. ”Mutta nyt ollaan täällä ja katsotaan, mitä tästä aukeaa.” Pariskunta on tyytyväinen elämänmuutokseensa. Enää ei tarvitse istua ruuhkassa töihin mennessä. Lisäksi maatioilla kiertely toi paljon uusia ystäviä. ”Näh- tiin monenlaisia tiloja ja tavat- tiin tosi ihania, mutkattomia suomalaisia.”

SATU LEHTONEN

JAANA KANKAANPÄÄ

Kati Juntunen ja Bas Beck kävivät viime tammikuussa Suomessa tapaamassa Katin sukulaisia ja katsomassa yhtä myytävänä ollutta tilaa. Nyt he asuvat Ahvenanmaalla.

Renkirinkihankkeella pyyhkii hyvin

Pohjois-Pohjanmaalla käyntiin polkaistu renkirinki-hanke on osoittautunut menestykseksi. Maaseudun Tulevaisuus ker- toi hankkeesta 12. maaliskuuta. Hankkeen ajatuksena on helpottaa kasvavien mautilojen työvoimapulaa. Kun tilan työmäärä paisuu, uupuminen uhkaa, mutta työn- tekijän palkkaaminen saattaa olla liian kallista. Renkiringissä vähintään kaksi tilaa perustaa ringin, joka palk- kaa yhdessä työntekijän. Tilat jakavat keskenään sekä ringin työpanoksen että työnantajan vastuut ja velvollisuudet.

Pyhäjärven kaupungin hal- linnoiman hankkeen toiminta- alueena ovat Haapajärvi, Kärsä- mäki, Pyhäjärvi ja Reisjärvi. Maaliskuussa hanke oli toimi- nut vajaan vuoden, ja rinkejä oli syntynyt kaksi. ”Tänä vuonna on syntynyt viisi rinkiä lisää”, Työn uusjako – Rengin paikka auki -hankkeen hankerenki **Satu Nieminen** kertoo. Asiasta on kiinnostuttu muuallakin, joten Niemisellä on ollut kysyntää puhujana. Renkejä on tarjolla hyvin. ”Hain työntekijää yhtä aikaa Haapajärvelle ja Pyhäjärvelle. Ilmoitus poiki 55 hakemusta,

joista 30 Suomesta ja 25 ulko- mailta.” Pyhäjärvelle palkattiin nuori mies, jolla on kokemusta isojen koneiden kuljettajana kaivoksella. ”Hän aloittaa tammikuussa oppisopimuskoulutuksen.” Muilta rengeiltä löytyy muun muassa metsäalan koulutusta ja lomituskokemusta. Yksi on pyö- rittänyt aiemmin maatilaa. Ringeissä mukana olevat ti- lat ovat onnistuneet jakamaan ringin työpanoksen sopuisasti, kunkin tilan tarpeiden mukaan, Nieminen kertoo. ”Jollakin ti- lalla voi yhdessä kuussa olla 12 työpäivää ja seuraavassa kolme.”

Eräs emäntä kommentoi rin- gin toimintaa näin: ”Kyllä se on kuin olisi lottovoiton saanut.” Nieminen toivoo, että tilat miettiväisivä työmääräänsä ja avun tarvetta ajoissa. ”Ei ajettaisi itseä piippuun vaan palkkattaisiin apua ennen kuin ajaututaan kriisiin.” Renkiringin malli sopisi muil- lekin aloille kuin vain maatalou- teen. Se olisi hyvä ratkaisu mon- nen pienyrityksen työruuhkiin, Nieminen toteaa.

SATU LEHTONEN

Tietoa renkiringeistä ja ohjeet ringin perustamiseen ovat hankkeen Facebook-sivuilla (haulla Rengin paikka auki).

PEKKA FÄLI

Mirko Salo oli Rengin paikka auki -hankkeen ensimmäinen löytö. Hän työskentelee Kärnämaalla kahden robottinavetan ja yhden porsastuotantosikalan muodostamassa ringissä.

Aki ja Kaisa Vainio sekä tytär Lotta jatkavat sopivan maatilan etsintää. Haaveissa on ylämaankarjan kasvatusta ja lihan suora- myynti.

”Tämän vuoden muistaa ikuisesti”

Knuutilan tila Loimaan Niini- joella sai kevättalvella uuden isännän, kun **Pasi Markula** astui ruoriin. Sukupolvenvaihdoksesta kerrottiin helmikuun 15. päi- vän Maaseudun Tulevaisuu- dessa. Ensimmäinen vuosi isäntänä jää lähtemättömästi Markulan mieleen. ”Tämän vuoden muistaa ikuisesti. Nämä kelit!” Ikinä ennen Knuutilan tilalla ei ole puitu marraskuussa. Nyt niin kävi. ”Lokakuun viimeisellä vii- kolla meillä oli vielä 30 heh-

taaria viljaa pellolla ja lumet olivat jo kerran tulleet päälle. Viljat saatiin kuitenkin puitua lokakuun viimeisenä ja mar- raskuun ensimmäisenä päivä- nä, kun naapuri tuli avuksi.” Yllättävää kyllä, viljan laatu ei määristä säistä huolimatta romahtanut. ”Kaikki saatiin myytyä. Ohra kelpasi maltaak- si. Vehnä jäi kelpavaksi leipä- vehnäksi mutta rehuksi kyllä.” Puimatta jäi viitisen hehta- aaria rypsiä ja saman verran ohraa. Polttoöljyä kului paljon ja koneet olivat pahassa kunnos- sa savassa rypemisen jälkeen.

Pellon pinnassa oli pahim- millaan 10–15 senttiä liejuja. ”Se ei enää tarttunut renkai- sin vaan lensi pitkin koneen kylkiä. Onneksi maa ei ollut pohjaton.” Sateinen sää vaikutti myös Markulan urakointitoimi- taan. Paalaus jäi kolmannek- seen normaalista, hän kertoo. ”Kevätviljan olkea ei saatu paalattua ollenkaan. Tuore- hun toinen sato jäi huonoksi ja kolmatta ei tullut.” Nostinvuokrauskin oli hil- jaista, koska maalauskelejä ei ollut. Toisaalta lumenaurasta

riittää nyt, kun sateet eivät loppuneet talven tuloon. ”Olo- muoto vain muuttui.” Hankala vuosi ei Markulaa masentanut. ”Mitä olen sivus- ta seurannut, tässä on takana monta hyvää vuotta. Tämä oli poikkeus. Täytyy ajatella pit- käjänteisesti.” Nykyisen isännän yhteistyö isänsä **Olavi Markulan** kanssa on sujunut hyvin. ”Päättösvalta on siirtynyt minulle – vaikka isä tietää vas- tauksen, hän on kysynyt ensin minulta. Ja häneltä saa hyviä neuvoja.”

SATU LEHTONEN

KARI SALONEN

Sateinen kesä hankaloitti Pasi Markulan kaikkea toimintaa. Sadonkorjuu oli hankalaa, paalausurakointi jäi vähin ja nostin- vuokrauskin oli hiljaista.